

Lietuvos meno kūrėjų asociacija

Gerosios ir blogosios knygos (1906)

2012-06-05

ŽURNALAS: KNYGŲ AIDAI

TEMA: KNYGOS

AUTORIUS: Antanas Alekna

DATA: 2012-06

Mūsų žmonės, per ilgą laiką neturėdami knygų ir gerų mokyklų, ilgainiui labai suskurdo. Todėl dabar, kada jau galime nors savo knygas turėti, pirmas mūsų rūpestis turi būti apšvietimas. Visur mums labai trūksta mokslo.

Didelė mokslo galybė. Mokslas veda žmogų prie Dievo. Mokslas duoda tikras žinias kaip geriaus žemę išdirbti, kad ji geriaus užsimokėtų už sunkų žmogaus darbą. Mokslas priverčia visą prigimimą žmogui tarnauti.

Mokslo žinias galime rasti gerose knygose. Gera knyga – tai didžiausias žmogaus prietelius. Skaitydami geras knygas kuo naudingiausiai praleidžiame liuosą laiką. Gera knyga mokina mus Dievą garbinti ir dorai gyventi. Gera knyga parneša mums žinias, kaip žmonės kitur gyvendami mažina savo vargą. Geroje knygoje pasilinksminimui ir pasiramimui randame naudingus pasakojimus, gražias dainas, šventas giesmes. Kuo yra geras sveikas maistas žmogaus kūnui, tuo jo dvasiai naudingos knygos.

Ne kiekvienas maistas vienodai sotina žmogų. Kai kurie daiktai labai mažai teturi savyje maisto, kiti net stačiai kenkia žmogaus sveikatai ir įvaro visokias ligas. Sacharina (cukrelis) ir degtinė, nors ir labai kai kuriems tinka, gadina žmogaus sveikatą ir trumpina jo amžių.

Ką čionai pasakiau apie kūno valgius, tai galima pritaikinti ir prie dvasiško žmogaus maisto – knygų. *Tiktai gerų knygų* skaitymas tegali būti naudingas. Bet tankiai atsitinka, kad knygų išleidėjai kiša žmonėms pigiai visoki šlamštą, norėdami taip lengvu būdu pelnytis. Tokiose knygose dažnai paduodamos klaidingos žinios ir iš jų negali būti nieko gero. Dar blėdingesnės knygos, išleidžiamos nedorų žmonių, kur išjuokiamas tikėjimas ir dora, sėjama tarp žmonių nesutikimai ir platinama visokios melagingos žinios. Lengvatikiams skaitytojams tankiai tenka gailėtis, įtikėjus tokiems rašpalaikiams.

Geras ūkininkas žiūri, kad jo dirvoje neprivistų varpučio ir usnių, kurios nukali gerą javą. Taip pat visiems mums reikia žiūrėti, kad drauge su gerosiomis knygomis

neįsibruktų ir blogos. Žmogui vargdieniui sunkiai uždirbamas kiekvienas skatikas, todėl pirkdamas knygas turi jisai žinoti perkąs tikrai naudingas. Kartą apsigyvelęs, nebenorėtų jisai paskui pirktis ir geros knygos. Ne visi gali žinoti visas knygas, ne visi gali lengvai atskirti teisybę nuo melo. Todėl mes rūpinsimės *Nedėldienio skaitymo* skaitytojams paduoti nors trumpas žinias apie kiekvieną naujai išėjusią knygą. Be to, nežinantys gali apie naudingas knygas pasiklausti tų, kurie daugiau žino. Kuo tikresnes žinias turės žmonės apie perkamas knygas, tuo mažiau platinsis blogų knygų ir daugiau gerų. Žmonės mažiau išmes pinigų ir gaus laiko pirmosioms, ir daugiau jo liks antrosioms.

Antanas Alekna (1872-1930) - kunigas, profesorius, lietuviškos spaudos bendradarbis, redaktorius, parašė knygas *Trumpa Katalikų Bažnyčios istorija* (1906), *Kristaus bažnyčia: jos esybė, ženklai ir veikimas* (1909), *Lietuvos istorija* (1911, 1918, 1919, 1920, 1923, 1931, 1934), *Žemaičių vyskupas Motiejus Valančius* (1922, 1975), *Lietuvos istorijos pradžiamokslis* (1925), *Šv. Kazimieras karalaitis* (1927), *Katalikų Bažnyčia Lietuvoje* (1936) ir kt. Tekstas skelbiamas iš: [Antanas Alekna], A. A., „Gerosios ir blogosios knygos“, in: *Nedėldienio Skaitymas: Nedėlinis laikraštis*, Kaunas, 1906-01-31, Nr. 7, p. 1. Parengė Mikas Vaicekaskas.